Lietas arhīva Nr. CA-0355-21/12
ECLI:LV:ZAT:2021:0729.C73281919.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Aizkrauklē 2021.gada 29.jūlijā

Zemgales apgabaltiesa
šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese Inese Belicka,
tiesneses Svetlana Maršāne, Inese Skudra,
ar tiesas sēdes sekretārēm Jeļenu Zitāni, Kristīni Šumilovu,
piedaloties prasītāja administratora Eduarda Mazūra pilnvarotajam pārstāvim /pers. A/, atbildētājai /pers. B/, atbildētājas pilnvarotajai pārstāvei /pers. C/,
izskatīja atklātā apelācijas instances tiesas sēdē civillietu /pers. D/ maksātnespējas procesa administratora Eduarda Mazūra prasībā pret /pers. B/ par parāda un likumisko procentu piedziņu, kas Zemgales apgabaltiesā saņemta sakarā ar administratora Eduarda Mazūra apelācijas sūdzību par Zemgales rajona tiesas 2021.gada 6.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] /pers. D/ maksātnespējas procesa administrators Eduards Mazūrs cēla tiesā prasību pret /pers. B/ par parāda un likumisko procentu piedziņu. Prasības pieteikumā norādīts, ka ar 2017.gada 23.oktobra spriedumu tika pasludināts /pers. D/ (turpmāk parādnieks) maksātnespējas process, par maksātnespējas procesa administratoru iecelts Eduards Mazūrs.

Maksātnespējas procesa gaitā administrators ir izvērtējis parādnieka sniegto informāciju, iesniegtos dokumentus, kā arī citu informāciju un konstatējis, ka atbildētājai ir parāda saistības pret parādnieku.

Saskaņā ar ierakstiem /vieta/ zemesgrāmatu nodalījumā Nr./numurs/ nekustamā īpašuma /adrese / īpašnieks no 2007.gada 12.janvāra līdz 2018.gada 6.jūlijam bija parādnieks.

2006.gada 28.decembrī starp AS /Nosaukums A/ (iepriekšējais nosaukums - /Nosaukums AA/) un parādnieku tika noslēgts kredīta līgums Nr./numurs/, saskaņā ar kuru un vēlāk pie tā noslēgtajiem grozījumiem banka izsniedza parādniekam kredītu 67125,40 *euro*.

2015.gada 20.jūlijā starp atbildētāju un parādnieku tika noslēgta vienošanās par to, ka /pers. B/ apņemas pildīt visas uzņemtās kredīta saistības saskaņā ar 2006.gada 28.decembra līgumu Nr./numurs/, bet /pers. D/ apņemas ne vēlāk kā 10 kalendāro dienu laikā pēc tam, kad /pers. B/ būs izpildījusi visas saistības saskaņā ar 2006.gada 28.decembra noslēgto kredīta līgumu Nr./numurs/, saņemt no kreditējošās bankas piekrišanu nekustamā īpašuma atsavināšanai vai pieprasīt kredītiestādei tai par labu nostiprinātās hipotēkas dzēšanu un parakstīt attiecīgu nostiprinājuma lūgumu /pers. B/ īpašuma tiesību nostiprināšanai uz visu dzīvokļa īpašumu /adrese/.

Tādējādi atbildētāja un parādnieks vienojās, ka atbildētāja veiks maksājumus saskaņā ar kredīta līgumu, kā arī turpinās dzīvot dzīvoklī.

Ar AS „/Nosaukums A/" 2017.gada 22.novembra kreditora prasījumu Nr./numurs/ AS /Nosaukums A/ paziņoja, ka kredīta maksājumi ilgstoši netika veikti, Banka izmantoja kredīta līgumā pielīgtās tiesības pieprasīt pirmstermiņa kredīta līguma saistību izpildi [..]. Neizpildīto saistību apmērs, kas izriet no kredīta līguma Nr./numurs/, ir pamatsummas parāds 57492.53 *euro*; procentu parāds 522.80 *euro*; līgumsods 36,55 *euro*; tiesvedības izdevumi 498.01 *euro*, kopā 58549.89 *euro*.

Ar 2018.gada 4.maija izsoles aktu Nr./numurs/ dzīvokli nosolīja sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums B/. Atlikušais AS /Nosaukums A/ saistību apmērs ir 27365,03 *euro*. AS /Nosaukums A/ kreditora prasījumu administrators ir atzinis pilnā apmērā.

Atbildētājas pienākums ir atlīdzināt parādniekam parādu, kas izveidojies tādēļ, ka atbildētāja nav pildījusi savas no vienošanās izrietošās saistības. Administrators lūdz piedzīt no atbildētājas šo AS /Nosaukums A/ prasījumu par neizpildīto saistību apmēru, kas izriet no kredīta līguma, 27365,03 *euro* apmērā, tai skaitā galvenais prasījums 26805,68 *euro* un blakus prasījums 559,35 *euro*. Lūdz piedzīt no atbildētājas arī parādu par apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem dzīvoklim /adrese/ 905,36 *euro*, līgumsodu 7,80 *euro*, īres maksu 7000 *euro* un likumiskos procentus 9999,79 *euro* no kredīta līguma izrietošās saistības par laika periodu no 2015.gada 20.augusta līdz 2018.gada 19.jūlijam, likumiskos procentus 837,22 *euro* par laika periodu 2018.gada 20.jūlija līdz 2019.gada 30.janvārim, likumiskos procentus 184,54 *euro* par /vieta/ pašvaldības sniegto pakalpojumu parādu par laika periodu no 2015.gada 20.augusta līdz 2019.gada 30.jnvārim, likumiskos procentus 1426,85 *euro* par nesamaksāto īres maksu par laika periodu no 2015.gada 20.augusta līdz 2019.gada 30.janvārim.

[2] Ar Zemgales rajona tiesas 2021.gda 6.aprīļa spriedumu noraidīta /pers. D/ maksātnespējas procesa administratora Eduarda Mazūra prasība pret /pers. B/ par parāda un likumisko procentu piedziņu.

Spriedums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Pušu starpā nav strīda par to, ka 2006.gada 28.decembrī starp AS „/Nosaukums AA/" (tagad /Nosaukums A/) un parādnieku tika noslēgts kredīta līgums Nr./numurs/, saskaņā ar kuru banka izsniedza aizdevumu 61167,99 *euro* dzīvokļa /adrese/ iegādei, kas kalpoja par līguma izpildes nodrošinājumu kā hipotēka, bet ar 2016.gada 28.decembra galvojuma līgumu Nr./numurs/ atbildētāja ir galviniece kredīta līgumam Nr./numurs/.

[2.2] 2015.gada 20.jūlijā starp atbildētāju un parādnieku tika noslēgta vienošanās par bērna aizgādību, saskarsmes tiesībām, bērna uzturlīdzekļiem un laulāto kopmantas sadali.

[2.3] Ar lietas materiāliem ir pierādīts, ka dzīvoklis tika pārdots izsolē par 34500 *euro*. /Nosaukums A/ kreditora prasījums parādnieka maksātnespējas lietā tika atzīts par 27365,03 *euro*.

[2.4] Prasītājs lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas par labu maksātnespējīgajam /pers. D/ parādu par neizpildītajām saistībām, kas izriet no 2006.gada 28.decembrī starp AS /Nosaukums A/ (iepriekšējais nosaukums - /Nosaukums AA/) un /pers. D/ noslēgtā kredīta līguma Nr./numurs/ *euro* 27365,03.

Atbildētāja paskaidroja, ka 2018.gada 25.jūlijā saņēmusi AS /Nosaukums A/ 2018.gada 18.jūlija atgādinājumu par neizpildītām saistībām, kurā banka informēja viņu par parādu pret banku 27365,03 *euro* apmērā (galvojums saskaņā ar 2006.gada 28.decembra līgumu Nr./numurs/un parādsaistībām saskaņā ar vienošanos par kartes kredīta piešķiršanu 471,94 *euro* apmērā, kas kopā sastāda 27836,87 *euro*. Atbildētājai tika nosūtīts pirmstiesas brīdinājums no AS /Nosaukums A/, ar kuru banka atkāpās no kredīta līguma pirms termiņa un saskaņā ar galvojuma līgumu pieprasīja izpildīt kredīta līguma noteiktās maksājuma saistībās. Līdz ar to viņai personīgi pastāv saistības nevis pret parādnieku, bet pret kreditoru AS /Nosaukums A/.

Ņemot vērā to, ka saistības pret AS /Nosaukums A/ nevar dubultoties (Prasības pieteikumā 8.punktā minētais cipars 27365,03 *euro* ir identisks ar AS /Nosaukums A/ 2018.gada 18.jūlija atgādinājumā par neizpildītām saistībām Nr./numurs/minēto parādu) un viņa nevar atbildēt bankas priekšā vienlaicīgi kā galviniece un galvenā parādniece - prasība šajā daļā ir noraidāma.

Banka savā iesniegumā norādīja, ka agrākā parādnieka vietā var stāties jauns tikai ar pārjaunojumu, kura rezultātā agrākais parādnieks pārved savu parādu uz citu un kreditoram pieņemot pēdējo agrākā vietā (Civillikuma 1876.panta otrais punkts). Tas nozīmē, ka pušu vienošanās 3.2.1.punkts attiecas tikai uz parādnieku un atbildētāju, AS /Nosaukums A/ nav pievienojies vienošanās noteikumiem, līdz ar to AS /Nosaukums A/ tā nav saistoša. AS /Nosaukums A/ ir iesniegusi kreditora prasījumu parādnieka maksātnespējas lietā, ko administrators ir atzinis pilnā apmērā. Atbildētāja kā galviniece savas saistības pret banku ir izpildījusi, bet parādniekam saskaņā ar kredīta līgumu ir jāizpilda pašam savas saistības, jo saskaņā ar Civillikuma 1692.pantu galvojums ir ar līgumu uzņemts pienākums atbildēt kreditoram par trešās personas parādu, neatsvabinot tomēr pēdējo no viņa parāda.

Noslēdzot 2015.gada 20.jūlijā vienošanos, atbildētājas mērķis bija bērna interesēs nokārtot pret banku kredītsaistības parādnieka vietā, lai dzīvoklis pēc kredīta izmaksas tiktu pārrakstīts uz viņas vārda, bet parādnieks savas saistības neizpildīja, dzīvoklis tika atsavināts un līdz ar to atbildētājai vairs nebija iespēju to iegūt savā īpašumā un nevarēja tikt izpildīts pušu vienošanās 3.2.2.punkts. Par parādnieka negodprātīgu attieksmi pret kredītlīguma saistību pildīšanu norādīja atbildētāja, paskaidrojot, ka, slēdzot vienošanos, parādnieks neinformēja atbildētāju par to, ka 2006.gada 28.decembra kredīta līgums Nr./numurs/ nav spēkā, jo banka no tā ir atkāpusies. Sakarā ar iepriekš minēto secināms, ka maksājumi, kas tika veikti līdz 2016.gada 29.jūnijam, kad tika parakstīti grozījumi Nr.5 pie 2006.gada 28.decembra kredīta līguma Nr./numurs/, tika ieskaitīti /pers. D/ kontā uz maldības pamata, proti, /pers. D/ nevarēja nezināt par to, ka banka vienpusēji atkāpās no līguma, līdz ar ko līgums nav spēkā. Savukārt laikā no 2011.gada 2.augusta līdz 2015.gada 17.septembrim viņa kā galviniece nekādu informāciju par atkāpšanos no kredīta līguma no bankas nebija saņēmusi. Laika periodā no 2015.gada 17.septembra līdz 2016.gada 29.jūnijam /pers. D/ uz maldības pamata par Bankas vienpusēji lauzto līgumu tika veikti 10 maksājumi, kopā 3500 *euro,* kas pārsniedz summu, kuru viņai būtu jāsamaksā laika periodā no 2017.gada 1.janvāra līdz /pers. D/ maksātnespējas procesa pasludināšanas datumam.

Faktiski paša /pers. D/ rīcība ir novedusi viņu līdz maksātnespējai, jo situācija 2017.gada 1.janvārī - laikā, kad atbildētāja veica maksājumus - maksājumi netika kavēti, ir krietni labāka par situāciju 2015.gada 17.septembrī, kad faktiskais nokavēto maksājumu apmērs bija 61 998,90 *euro*.

[2.5] Pušu starpā nav strīda par faktu, ka dzīvoklis /adrese/, laikā no 2007.gada 12.janvāra līdz 2018.gada 6.jūlijam zemesgrāmatā bija reģistrēts uz parādnieka vārda. Tāpat nav strīda par to, ka ar parādnieku pašvaldību aģentūra /Nosaukums C/ 2007.gada 28.februārī bija noslēgusi apsaimniekošanas līgumu. Atbilstoši šī līguma 3.1.punktam parādnieks apņēmās samaksāt par dzīvoklim saņemtajiem pakalpojumiem pēc izrakstītajiem rēķiniem.

Atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktam dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu, tāpēc arī parādnieka maksātnespējas procesā ir pieteikts pašvaldību aģentūras /Nosaukums C/ kreditora pieteikums parāda summas apmērā 913,16 *euro*, ko administrators ir atzinis.

Ar 2015.gada 20.jūlija vienošanos puses nav pielīgušas, ka atbildētāja maksās par dzīvoklim sniegtajiem pakalpojumiem apsaimniekotājam. Par izmaiņām pakalpojumu saņēmējs nav informēts un nav līgumu pārslēdzis ar atbildētāju. Ja parādnieks būtu rēķinus apmaksājis, tad varētu vērsties ar prasījumu pret atbildētāju. Tiesa atzina šo prasījumu par nepamatotu un noraidāmu.

[2.6] Prasītājs lūdz tiesu par labu parādniekam no atbildētājas piedzīt parādu par dzīvokļa /adrese / īres maksu 7000 *euro*. Prasītājs nav tiesai iesniedzis pierādījumus par to, ka starp parādnieku un atbildētāju būtu noslēgts dzīvokļa īres līgums, un atbildētāja būtu brīdināta par šāda līguma nepildīšanu vai pret viņu būtu celta prasība tiesā.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.pants paredz, ka, slēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, īres maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties. Īres līgums starp parādnieku un atbildētāju nebija noslēgts, līdz ar to, nekonstatējot faktiskās īres tiesiskās attiecības starp parādnieku un atbildētāju, šāds prasījums nav pieteikts arī šajā civillietā, nav pamatots prasījums par īres maksas parāda piedziņu.

Tiesa šo prasījumu atzina par nepamatotu un noraidāmu.

[2.7] Saskaņā ar Civillikuma 1754.pantu procenti nav jāmaksā par neesošu parādu, bet tikai par īstenībā atvēlētu lietu vai tās nodošanas kavējumu. Tā kā visi prasījumi par parādu piedziņu parādnieka labā tika noraidīti, tad nav pamatots un apmierināms arī prasījums par likumisko procentu piedziņu.

[3] Par pirmās instances tiesas spriedumu /pers. D/ maksātnespējas procesa administrators iesniedza apelācijas sūdzību, kura pamatota ar turpmāk norādīto.

Pret atbildētāju celtā prasība izriet no starp atbildētāju un parādnieku 2015.gada 20.jūlijā noslēgtās vienošanās, savukārt bankas atgādinājums atbildētājai par neizpildītām saistībām 27365,03 *euro* apmērā izriet no galvojuma līguma saskaņā ar 2006.gada 28.decembra līgumu Nr./numurs/. Tie ir atsevišķi prasījumi un neveido situāciju, ka no atbildētājas tiek piedzīti naudas līdzekļi dubultā apmērā, proti, ja atbildētāja samaksās no kredīta līguma izrietošo saistību parādu, tad AS /Nosaukums A/ zaudēs savas prasījuma tiesības pret atbildētāju kā galvotāju.

No lietas materiāliem nav redzams, ka AS /Nosaukums A/ pret atbildētāju būtu uzsākusi bezstrīdus piedziņu vai cēlusi prasību tiesā, vai ka atbildētāja būtu atzinusi AS /Nosaukums A/ prasījumu pamatotību.

Lai arī vienošanās nav saistoša AS /Nosaukums A/, tomēr saskaņā ar starp atbildētāju un parādnieku noslēgto vienošanos atbildētājas pienākums bija veikt maksājumus, kas izriet no kredīta līguma.

Tiesa norāda, ka atbildētāja savas saistības pret banku kā galviniece ir izpildījusi, taču nav redzams, uz kāda dokumenta pamata tiesa ir nonākusi pie šāda secinājuma.

Lietas materiālos nav neviena objektīva pierādījuma tam, ka AS /Nosaukums A/ sagatavotais pirmstermiņa samaksas pieprasījums un pirmstiesas brīdinājums parādniekam vispār ir nosūtīts. Pretēji atbildētājas paskaidrojumiem lietas materiālos nav neviens pierādījums tam, ka AS /Nosaukums A/ pret parādnieku būtu uzsākusi parāda piedziņas darbības. Minētais norāda uz to, ka AS /Nosaukums A/ ar savām konkludentām darbībām ir atzinusi, ka starp banku un parādnieku 2006.gada 28.decembrī noslēgtais līgums Nr./numurs/ uz vienošanās noslēgšanas brīdi 2015.gada 20.jūlijā bija spēkā.

Tāpat prasītājs uzskata, un tas redzams arī no lietas materiāliem, ka atbildētāja pirms vienošanās slēgšanas bija labi informēta par parādnieka maksāšanas disciplīnas problēmām, tomēr iesaistījās darījumu attiecībās un veica naudas līdzekļu pārskaitījumus uz parādnieka norādīto kontu.

Attiecībā uz parāda par apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem piedziņu nepiekrīt spriedumā norādītajam, uzskata, ka no atbildētājas rīcības ir konstatējams, ka vienošanās starp pusēm par to, ka atbildētāja maksās apsaimniekotājam par sniegtajiem pakalpojumiem, ir panākta.

Lietā nav pierādījumu atbildētājas apgalvojumiem, ka viņa ir ilgi komunicējusi ar parādnieku par komunālo pakalpojumu apmaksu un saņemtajiem rēķiniem

Uzskata, ka prasība par īres maksas piedziņu ir pamatota, nepiekrīt tiesas secinājumiem šajā daļā. Citē Maksātnespējas likuma 6.panta 8. un 4.punktu un uzskata, ka minētās normas jātulko paplašināti, no kā izriet, ka parādniekam, lai izpildītu savas saistības pret kreditoriem lielākā apmērā, bija tiesības, bet atbildētājai bija pienākums par dzīvokļa lietošanu maksāt īres maksu. Noteiktā īres maksa atbilst līdzīgiem īpašumiem /vieta/ laika periodā no 2015.gada 20.jūlija līdz 2017.gada 22.oktobrim.

Arī tad, ja atbildētāja būtu vienojusies ar parādnieku lietot dzīvokli bez atlīdzības, administratora pienākums būtu šādu darījumu apstrīdēt saskaņā ar Maksātnespējas likuma 97.panta pirmo un trešo daļu, 144.pntu un 153.panta 1.punktu.

Lūdz tiesu atcelt Zemgales rajona tiesas 2021.gada 6.aprīļa spriedumu, prasību apmierināt.

[4] Tiesas sēdē prasītāja administratora Eduarda Mazūra pilnvarotais pārstāvis /pers. A/ apelācijas sūdzību un prasību uzturēja pilnā apmērā, sniedza paskaidrojumus atbilstoši prasības pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītajam.

Atbildētājas/pers. B/ pilnvarotā pārstāve /pers. C/ tiesas sēdē apelācijas sūdzību un prasību neatzina, sniedza paskaidrojumus atbilstoši rakstveida paskaidrojumos par prasību un apelācijas sūdzību norādītajam. Papildus paskaidroja, ka banka ir atbrīvojusi atbildētāju no saistībām, kas izriet no galvojuma līguma, jo atbildētāja ar banku ir vienojusies par saistību izpildi.

Motīvu daļa

[5] Apelācijas instances tiesa, noklausījusies pušu pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos rakstveida pierādījumus, apelācijas sūdzības motīvus, atzīst, ka prasība ir noraidāma.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 426.panta pirmo daļu apelācijas instances tiesa izskata lietu pēc būtības sakarā ar apelācijas sūdzību tādā apjomā, kā lūgts sūdzībā.

[7] /pers. D/ maksātnespējas procesa administrators Eduards Mazūrs Zemgales rajona tiesas 2021.gada 6.aprīļa spriedumu ir pārsūdzējis pilnībā.

Atbildētāja/pers. B/ pirmās instances tiesas spriedumu nav pārsūdzējusi.

[8] Civilprocesa likuma 432.panta piektā daļa nosaka, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma argumentācijai. Šādā gadījumā šā likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Apelācijas instances tiesa atzīst, ka Zemgales rajona tiesas 2021.gada 6.aprīļa spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tāpēc Zemgales apgabaltiesa pilnībā pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma argumentācijai šajā daļā un līdz ar to atzīst, ka Civilprocesa likuma 193.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā nav nepieciešams norādīt.

[9] Civilprocesa likuma 430.panta trešajā daļā noteikts, ka fakti, kas konstatēti pirmās instances tiesā, apelācijas instances tiesā nav jāpārbauda, ja tie nav apstrīdēti apelācijas sūdzībā.

Pušu starpā nav strīda par lietas faktiskajiem apstākļiem, kas norādīti pirmās instances tiesas spriedumā un atreferēti šī sprieduma 2.1.-2.3.punktā.

[10] Prasītāja apelācijas sūdzība nav pamatota sekojošu apsvērumu dēļ.

[10.1] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka prasības pamats ir starp atbildētāju un parādnieku 2015.gada 20.jūlijā noslēgtā vienošanās, atbildētājai jāizpilda no vienošanās izrietošā saistība – pildīt visas uzņemtās kredīta saistības, kas izriet no 2006.gada 28.decembra kredīta līguma.

Pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi un Civillietu tiesas kolēģija pievienojas tās secinājumam par to, ka atbildētājai pašai pret banku bija saistības, kas izrietēja no viņas noslēgtā galvojuma līguma, ar kuru viņa uzņēmās atbildēt par galvenā parādnieka /pers. D/ 2006.gada 28.decembra kredīta līguma Nr./numurs/ saistību izpildi.

Tādejādi atbildētājas saistības pret banku neizrietēja tieši no aizdevuma līguma, jo viņa nebija uzņēmusies kredīta līguma saistības kā aizņēmēja. Līdz ar to atbildētāja atbilstoši 2015.gada 20.jūlijā noslēgtās vienošanās 3.2.1.punktā noteiktajam pildīja galvinieka saistību, nevis aizņēmēja saistību.

Kā redzams no lietā iesniegtā 2021.gada 3.februāra bankas paziņojuma (lietas 189.lapa), atbildētājas kā galvinieces saistības pret banku ir izpildītas pilnībā.

No atbildētājas paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka atbildētāja vienojusies ar banku par saistību izpildi un nomaksājusi bankai 5000 *euro* un banka atbrīvojusi atbildētāju no galvinieka saistību izpildes.

Tiesa atzīst, ka šādos apstākļos atzīstams, ka atbildētāja ir izpildījusi saistības pret banku, tādejādi izpildot vienošanās 3.2.1.punktā noteikto saistību.

Nav pamatots prasītāja uzskats, ka atbildētāja ir parādā prasītājam, tāpēc aizdevuma parāds šajā procesā piedzenams no atbildētājas par labu prasītājam.

No pušu noslēgtās vienošanās neizriet atbildētājas pienākums maksāt aizdevumu prasītājam, bet gan bankai. Ņemot vērā, ka banka atzinusi, ka atbildētājai nav parādsaistību pret banku, atbildētāja saistības ir izpildījusi, prasītāja prasība ir nepamatota un ir noraidāma.

[10.2] Apelācijas sūdzībā norādīts, ka, lai arī vienošanās nav saistoša AS /Nosaukums A/, tomēr saskaņā ar starp atbildētāju un parādnieku noslēgto vienošanos atbildētājas pienākums bija veikt maksājumus, kas izriet no kredīta līguma.

Kā jau tiesa norādīja iepriekš, atbildētāja ir veikusi samaksu bankai bankas norādītajā apmērā. Prasītājs nav ne atbildētājas kreditors, ne arī aizdevējs, tāpēc nav pamatots prasītāja uzskats, ka atbildētājai aizdevuma summa bija jāmaksā prasītājam.

[10.3] Apelācijas sūdzībā izteikti iebildumi par to, ka starp banku un parādnieku 2006.gada 28.decembrī noslēgtais līgums Nr./numurs/ uz vienošanās noslēgšanas brīdi 2015.gada 20.jūlijā bija spēkā un atbildētāja pirms vienošanās slēgšanas bija informēta par parādnieka maksāšanas disciplīnas problēmām. Ņemot vērā, ka atbildētāja veikusi maksājumus bankai parāda saistību dzēšanai jau pēc vienošanās noslēgšanas, atbildētāja ir atzinusi saistību pastāvēšanu un saistības ir izpildījusi, tad šiem argumentiem uz lietas izskatīšanas brīdi vairs nav izšķirošas nozīmes strīda izšķiršanā.

[10.4] Prasītājs prasības pieteikumā lūdzis piedzīt no atbildētājas parādu par apsaimniekošanu un saņemtajiem pakalpojumiem dzīvoklim /adrese/ 905,36 *euro* un līgumsodu 7,80 *euro*.

Apelācijas sūdzībā norādīts, ka no atbildētājas rīcības ir konstatējams, ka starp pusēm bija panākta vienošanās par to, ka atbildētāja maksās apsaimniekotājam par sniegtajiem pakalpojumiem.

Pirmās instances tiesa pamatoti norādījusi, ka atbilstoši Dzīvokļa īpašuma likuma 10.panta pirmās daļas 3.punktam dzīvokļa īpašniekam ir pienākums norēķināties par saņemtajiem pakalpojumiem, kas saistīti ar dzīvokļa īpašuma lietošanu (piemēram, apkure, aukstais ūdens, kanalizācija, sadzīves atkritumu izvešana), tāpēc arī parādnieka maksātnespējas procesā ir pieteikts pašvaldību aģentūras /Nosaukums C/ kreditora pieteikums parāda summas apmērā 913,16 *euro* (lietas 68.-69.lapa), ko administrators ir atzinis.

2015.gada 20.jūlija vienošanās puses nav pielīgušas, ka atbildētāja maksās par dzīvoklim sniegtajiem pakalpojumiem apsaimniekotājam. No lietā iesniegtajiem pierādījumiem nav konstatējams fakts, ka atbildētāja būtu apņēmusies samaksāt /pers. D/ dzīvokļa apsaimniekošanas maksu un maksu par komunālajiem pakalpojumiem.

Lietā nav strīda par to, ka dzīvoklī dzīvoja arī parādnieka nepilngadīgais dēls, kura uzturēšanai parādnieks nemaksāja ar vienošanos noteiktos uzturlīdzekļus.

Tikai tas apstāklis vien, ka dzīvoklī dzīvoja atbildētāja kopā ar pušu nepilngadīgo bērnu, pats par sevi nav pamats atbildētājai atmaksāt /pers. D/ viņa parādu pašvaldības aģentūrai /Nosaukums C/.

/pers. D/, 2007.gada 28.februārī, noslēdzot līgumu par pārvaldīšanu un apsaimniekošanu (lietas 68.lapa), uzņēmās saistības pret pašvaldības aģentūru /Nosaukums C/. Viņam bija zināms, ka jāveic ikmēneša maksājumi par apsaimniekošanu un komunālajiem pakalpojumiem, tomēr viņš to nav darījis.

Prasītājs cēlis prasību par parāda piedziņu no atbildētājas, tomēr no prasības pieteikumā izklāstītajiem lietas apstākļiem neizriet, ka starp pusēm būtu nodibināts kāds tiesisks pamats, kas radītu atbildētājai parāda saistības pret /pers. D/.

Turklāt no kreditora iesniegtā aprēķina (lietas 70.-73.lapa) redzams, ka parāds veidojies par laika periodu kopš 2013.gada, un vienošanās noslēgšanas brīdī 2015.gada 20.jūlijā /pers. D/ jau bija uzkrāts parāds apsaimniekotājam (lietas 71.lapa).

No iesniegtā aprēķina (lietas 70.-73.lapa) redzams, ka parāds ir daļēji maksāts, kas apstiprina atbildētājas paskaidrojumus, ka viņa maksāja par komunālajiem pakalpojumiem, lai dzīvoklī neatslēgtu pašus nepieciešamākos pakalpojumus, jo /pers. D/ savas saistības nepildīja un par dzīvokli nemaksāja.

Atbildētājas labprātīgie maksājumi nepierāda starp pusēm noslēgtu vienošanos par to, ka atbildētāja būtu uzņēmusies apmaksāt /pers. D/ parādsaistības par dzīvokļa apsaimniekošanu. Līdz ar to prasība šajā daļā ir noraidāma.

[10.5] Prasītājs apelācijas sūdzībā norāda, ka prasība par īres maksas piedziņu ir pamatota, atbildētājai bija pienākums par dzīvokļa lietošanu maksāt īres maksu. Noteiktā īres maksa atbilst līdzīgiem īpašumiem /vieta/ laika periodā no 2015.gada 20.jūlija līdz 2017.gada 22.oktobrim.

Civillikuma 2124.pants noteic, ka, tiklīdz abas puses vienojas par nomas un īres līguma būtiskām sastāvdaļām, t.i., par priekšmetu un maksu, līgums uzskatāms par noslēgtu.

Likuma „Par dzīvojamo telpu īri" 11.pants paredz, ka, slēdzot dzīvojamās telpas īres līgumu, īres maksu nosaka, pusēm rakstveidā vienojoties.

Lietā nav strīda par to, ka starp /pers. D/ un atbildētāju īres līgums nav noslēgts.

No pušu vienošanās izriet, ka dzīvoklis ir bijis laulāto kopīgā manta, kas iegūta laulības laikā, dzīvoklī ir bijusi pušu nepilngadīgā bērna dzīvesvieta.

Ņemot vērā, ka starp pusēm nav notikusi vienošanās par īres tiesisko attiecību nodibināšanu, tiesa atzīst, ka prasība par īres maksas parāda piedziņu ir

noraidāma.

[10.6] Apelācijas sūdzībā norādīts, ja atbildētāja būtu vienojusies ar parādnieku lietot dzīvokli bez atlīdzības, administratora pienākums būtu šādu darījumu apstrīdēt saskaņā ar Maksātnespējas likuma 97.panta pirmo un trešo daļu, 144.pntu un 153.panta 1.punktu.

Tiesa atzīst, ka prasība nav celta par darījuma apstrīdēšanu, līdz ar to minētajam argumentam nav tiesiskas nozīmes strīda izšķiršanā.

[10.7] Civillikuma 1753.pants noteic, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1754.panntu procentiem vienmēr nepieciešams galvenais parāds jeb kapitālparāds.

Ņemot vērā, ka ir noraidāma prasība pret atbildētāju daļā par kredīta parāda, apsaimniekošanas maksas parāda un īres parāda piedziņu, atzīstot, ka atbildētājai pret prasītāju nav parādsaistību uz minētajiem pamatiem, ir noraidāma arī prasība par procentu piedziņu.

[11] Apelācijas instances tiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa ir taisījusi likumīgu un pamatotu spriedumu, bet apelācijas sūdzībā norādītie argumenti nevar būt par pamatu prasības apmierināšanai.

[12] Civilprocesa likuma 43.panta pirmās daļas 10.punkts paredz, ka no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti administratori prasībās, kas celtas to personu labā, kurām pasludināts juridiskās personas maksātnespējas process un fiziskās personas maksātnespējas process, ja šīs personas ir attiecīgā tiesiskā darījuma vai neatļautas darbības, saistībā ar kuru celta prasība, dalībnieks vai cietušais.

Tiesa administratora celto prasību ir noraidījusi, līdz ar to saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.panta ceturto daļu tiesas izdevumus uzņemas valsts.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 432.- 434.pantu, Zemgales apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt /pers. D/, personas kods /personas kods/, maksātnespējas procesa administratora Eduarda Mazūra prasību pret /pers. B/, personas kods /personas kods/, par parāda un likumisko procentu piedziņu.

Spriedumu var pārsūdzēt kasācijas kārtībā Senāta Civillietu departamentā trīsdesmit dienu laikā no sprieduma sastādīšanas datuma, iesniedzot kasācijas sūdzību Zemgales apgabaltiesas Aizkraukles tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2021.gada 29.jūlijā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja tiesnese I.Belicka

Tiesnese S.Maršāne

Tiesnese I.Skudra